

CM tertiam & PN seu GN quartam; & ideo summa primæ & quartæ AH + PN est æqualis summæ secundæ & tertie BX + MC, quod demonstrandum erat.

Alii sunt huius theorematis casus, sed in reliquis nulla restat difficultas, modo hic intelligatur.

Hoc theorema inferuit cognitioni æquationis cubicæ & quadratoquadraticæ, præcedens autem æquationibus amphibologiis, & sinuum compositioni; qui autem desiderat plenam analyseos & æquationum doctrinam, expectet absolutissimum D. Caroli Renaldinii opus de Resolutione & Compositione Mathematica, quod nunc est sub prælo.

Hucusque continuavimus speculationes purè geometricas; ut autem videant philosophi geometriam non esse adeo abstractam & inutilem sicut vulgo existimatur, statuimus difficultates quasdam phsycomathematicas ex principiis opticis geometricè enodare.

DE SIDERYM SCINTILLATIONE & magnitudine apparente.

EX optica nostra promota evidens est primo, omnem visionis confusionem provenire ex radiorum vnus punctis in retinæ sensibilem particulam incidentia; secundo, quo maior fuerit ista retinæ particula eo maiorem esse visionis confusionem.

PROPOSITIO I.

Oculus humanus non potest esse Geometricè perfectus.

Sit punctum aliquod radians A; si oculus humanus esset geometricè perfectus, congregaret omnes radios puncti radiantis A in pupillam incidentes in vnum retinet punctum geometricum nempe C: ut autem hoc fieret, oporteret ut oculus esset figuræ alicuius geometricæ, sed figuræ

